

Andakter

För en vecka, trettioandra veckan.
från initiativet ”Dagligt Bröd” :- dagligtbrod.com

Måndagens morgon.

Psalm 583 - ”Pärlor sköna, ängder gröna”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 49:1–10

För körledaren. Av Korachs ättlingar, en psalm.

Hör detta, alla folk! Lyssna, alla som bor i världen, hög och låg, rik som fattig. Vist är mitt tal, mina tankar är kloka. Jag vill lyssna till visdomsord, tyda min gåta vid lyrans klang.

Varför skulle jag frukta i olyckans tid, då bedragares ondska omger mig? De litar till sina ägodelar och skryter med sin rikedom. Men ingen kan köpa sig fri och betala lösen till Gud. Att köpa sig fri är dyrt, man kan aldrig betala priset för att få leva evigt och inte läggas i graven.

Betraktelse

När de bibellärda delar upp Psaltarens psalmer i olika grupper efter innehåll, som t.ex. klagopsalmer, Sionpsalmer, valfartspsalmer, så för man oftast psalm 49 till gruppen *vishetspsalmer*. Här finns ekon från den gammaltestamentliga vishetslitteraturen, som Jobs bok och Predikaren, som betonar att alla människor till slut måste dö, vare sig de är visa och gudfruktiga eller tvärtom orättfärdiga, fulla av habegär och helt likgiltiga för Gud.

Till visheten i Guds ögon hör naturligtvis att man tänker som han, gör skillnad mellan gott och ont, att man ser Guds hand och syfte i allt, och förtröstar på honom i stället för på sig själv och det man äger. ”Gudsfruktan är kunskapens/vishetens begynnelse” (Ords. 1:7), och den visheten är inte så erbarmligt kortvarig som jordiska rikedomar av alla slag, utan permanent, en sanning oförstörbar och klar som diamant.

Följdriktigt börjar psalmen som en typisk vishetsinbjudan (jfr de tidiga kapitlen i Ordspråksboken): ”Hör detta alla folk, alla människor på jorden!” Det finns inget viktigare än att förstå att vår tillvaro och dess mening i grunden är beroende av Gud – och det behövs ett helt liv för att ens börja begripa allt vad det betyder, både för individ, folk och mänsklighet.

Att låta sitt liv och sin livsuppfattning styras av sådant som pengar, makt, andras hedersbevisning och uppskattning, det är att prioritera tillvarons ytfenomen i stället för dess djup. Och det är dåraktigt kortsiktigt. Inga pengar i världen kan köpa loss dig från den slutliga döden (v. 9) – underförstått: det kan bara Gud (som vi får ana i andra delen av denna psalm).

Låt alltså inte sådant som pengar och andras framgång oro dig! Lev trygg i Guds hand, lär dig att be och sök honom framför allt! Då blir du välsignad på riktigt.

Förbön

Tack, käre Far, för en ny dag och en ny vecka. Hjälp mig att leva denna dag och vecka i din närhet och av din nåd. Hjälp mig att skilja mellan gott och ont, hjälp mig att se din hand och ditt syfte i allt, hjälp mig att förtrösta på dig framför mig själv och det jag äger. Hjälp mig att denna dag och vecka frukta dig, och så finna vägen till vishet. Hjälp mig att leva trygg i din hand. I början av denna dag och denna vecka ber vi åter om din närvaro och ditt förbarmande i och över det som nu sker: i världen, i Sverige, i vår närhet och inom oss. Tack att du ser och redan är i det som sker, tack att du inte är långt borta från någon enda av oss. Vi ber om synliga ingripanden från dig, för världens skull och för ditt rikes och din barmhärtighets skull. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus. (Gal 1:3)

Bengt Holmberg.

Måndagens kväll.

Psalm 234 - ”O salighet, o gåtfullhet”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 49:11–21

Man ser att de visa dör, med dåren och narren går de bort och lämnar sin egendom åt andra. Graven blir deras hem för evigt, deras boning för alla tider, fast de haft jordagods i sin ägo. Människan i all sin glans är utan förstånd, hon liknar de oskäligen djuren.

Så går det för dårarna och för dem som lockas av deras tal: likt får drivs de till dödsriket, döden blir deras herde. [---] Men mig skall Gud köpa fri, han skall ta mig ur dödsrikets grepp.

Oroa dig inte när någon blir rik och välståndet växer i hans hus, ty ingenting får han med sig i döden, hans rikedom följer honom inte dit ner. Fast han räknar sig som lycklig i livet och prisas för att det gått honom väl, går han ändå till sina fäder, till dem som aldrig ser ljuset mer. Människan i all sin glans är utan förstånd, hon liknar de oskäligen djuren.

Betraktelse

Ikväll kan vi fokusera särskilt på vers 16 i denna psalm: ”Men mig skall Gud köpa fri, han skall ta mig ur dödsrikets grepp.”

I den förra officiella, nu hundra år gamla svenska bibelöversättningen (1917) lyder orden: ”Men min själ skall Gud förlossa ifrån dödsrikets våld, han skall upptaga mig”. Kombinerar vi de två översättningarna, lär vi oss tre saker: 1. att köpa fri = förlossa (alltså det man gör med en slav, betalar ett ofta högt pris för att göra slaven till en helt fri människa), och likaså 2. att dödens (dödsrikets) grepp om oss är extremt våldsamt och destruktivt

– döden förintar oss till kropp och själ och tar ifrån oss allt av värde.

Det tredje vi ser bättre är 3. att ”upptaga” är det verb som används om de enda två personer i hela Gamla testamentet som inte dör: *Henok*, som ”levde i gemenskap med Gud. Sedan fanns han inte mer, ty Gud tog honom härifrån” (1 Mos. 5:24), och *Elia* som ”tas bort” från jorden upp till himlen i en vagn av eld med hästar av eld (2 Kung. 2:10 f).

Vi kan ana att psalmisten faktiskt för egen del (och för den rättfärdiges del) tänker sig en fortsättning efter den för alla oundvikliga fysiska döden, alltså en uppståndelse från de döda som leder till ett evigt liv med Gud. Ännu tydligare ser vi samma tanke i ”visdomspsalmen” Psalm 73, som kraftfullt tar upp den plågsamma insikten att många rättfärdiga människor får enbart svåra och plågsamma liv, medan det går många rika och gudlösa väl hela livet fram till deras fridfull död; hur kan Gud vara så orättvis?

Så länge den frågan fyllde mitt sinne, skriver psalmisten Asaf, ”*var mitt sinne bittert och det sved i mitt hjärta, då var jag utan förstånd, som ett oskäligt djur inför dig. Men nu är jag alltid hos dig, du håller mig vid handen. Du leder mig efter din vilja, du för mig på härlighetens väg. Äger jag dig i himlen önskar jag ingenting på jorden. Min kropp och mitt mod må svika, men jag har Gud, han är min klippa för evigt.*” (Ps. 73:21–26).

Detta är bara ett steg från Daniels bok, kap. 12, där vi möter den klara tron på en uppståndelse från de döda, som alla människor ska få erfara, varefter följer mötet med Gud ansikte mot ansikte. För somliga är det en glädje och salighet utan gräns, för andra raka motsatsen. Människors bittra och besvikna frågor om livets orättvisa och meningslöshet kommer inte få sina slutliga och tillfredsställande svar förrän vi är framme hos Gud själv i evigheten. Så det är dit all vår bön, vårt hjärtas samtal med Gud syftar.

Förbön

Tack, käre far, för också den här dagen som nu går mot sitt slut. Tack för att du alltid ser mig och känner mig helt igenom. Herre, du vet ju att jag inte förstår allt som sker, men jag ber dig: bevara mig den här dagen och alla mina kvarvarande dagar i din närhet och i din kärlek. Kom och var hos mig med din frid när oron och frågorna ansätter mig.

Käre far, inför denna natt överlämnar jag till dig all oro, all rädsla och all ångest, och alla som människor som lever i detta just nu. Herre, bär oss och allt det där, så att vi inte behöver bära det själva. Herre, tack att du ser och att du vet, och för att du aldrig är långt borta från någon enda av oss. Var hos dem denna natt, kom till dem som ropar efter dig denna natt, visa dig för dem som söker dig denna natt, du som har det och är den som vi behöver. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må han som är fridens herre skänka er sin frid, alltid och på alla sätt. Herren är med er alla. (2 Thess 3:16)

Bengt Holmberg.

Tisdagens morgon.

Psalm 38 - "För att du inte tog det gudomliga"

Bön

Jesus, kom och var mig nära. Omslut och stilla mig nu i din frid och kärlek. Amen.

Bibelläsning - Psaltaren 50.

En psalm av Asaf. Gud, Herren Gud, har tagit till orda, han kallar på jorden från öster till väster. Från Sion, det fullkomligt sköna, träder Gud fram i glans. Vår Gud kommer, han skall inte tåga. Framför honom går förtärande eld och kring honom rasar stormen. Han kallar på himlen därovan, kallar på jorden, för att döma sitt folk: Samla inför mig mina trogna som sluter förbund med mig genom offer. Himlen förkunnar

hans rättfärdighet. Gud är den som dömer. Hör, mitt folk, jag vill tala, Israel, jag vill varna dig. Jag är Gud, din Gud. På dina offer kan jag inte klaga, dina brännoffer får jag dagligen. Men jag behöver inga tjurar från ditt stall, inga bockar ur dina fållor, ty viltet i skogen är mitt, alla djur bland de väldiga bergen. Jag känner alla fåglar i skyn, alla markens smådjur är mina. Vore jag hungrig sade jag det inte till dig, ty min är världen och allt den rymmer. Skulle jag äta kött av tjurar eller dricka bockars blod? Nej, låt tacksägelsen bli ditt offer åt Gud och infria dina löften till den Högste! Ropa till mig när du är i nöd, jag skall rädda dig, och du skall ära mig. Men till den gudlöse säger Gud: Hur vågar du läsa upp mina bud och nämna mitt förbund, du som hatar all fostran och vänder ryggen åt mina ord? Ser du en tjuv slår du följe med honom, med äktenskapsbrytare ger du dig i lag. Din mun sprider elakt tal, din tunga spinner lögner. Du talar illa om din bror, du smutskastar din moders son. Skulle jag tiga när du handlar så? Tro inte att jag är som du! Nej, jag skall ställa dig till svars och straffa dig. Betänk det, ni som glömmer Gud, annars blir ni mitt rov utan hopp om räddning. Den som offrar tacksägelse ärar mig, den som följer min väg skall erfara Guds hjälp.

Betraktelse

Psalm 50 talar om Guds dom och om konsekvenserna av att inte följa Guds undervisning. Kanske kan det ibland verka skrämmande när Gud talar om sin yttersta dom, från vilken det inte finns någon räddning. Men något som är viktigt i detta sammanhang är att komma ihåg att Gud är själva definitionen för det som är gott. Om Gud är godhet då kan vi också tryggt lita på att Gud vet vad han gör, Gud är ju trots allt allsmäktig vilket innebär att Gud faktiskt har koll på precis allt!

Betydelsen av dessa texter är att allt som är ont på jorden en dag kommer att få ta konsekvenserna av sina handlingar. Detta är något hoppingivande. För det är nog inte så få som kan känna en desperation över hur mycket mörker och elände det finns i världen, och en undran över varför allt detta kan få fortgå om nu Gud är god. Det är här som dessa texter blir till ett hopp, för de berättar och tröstar med det faktum att Gud kommer att

sätta ett stopp för det onda. Hur, när och på vilket sätt är något vi måste lämna till Gud i förtröstan av att Gud är rättvis och god.

Vi kan lita på att det blir en rättvis dom, och komma ihåg att Gud ser till det innersta. Vi kan inte förstå detta helt och fullt, men det är här som vår tro och förtröstan kommer in. Tron på den Gud som med sårmärkta händer och fötter ropar ut sin kärlek till världen genom sin död, uppståndelse och liv. En älskande Gud som förlåter och ger liv, men samtidigt en väldig Gud som dömer med rättvisa.

Förbön

Jesus, tack för den kärlek som du visade för mig när du dog och uppstod för min skull. Hjälp mig att i mitt liv ge uttryck för min tro och kärlek till dig, och förlåt mig när jag misslyckas med det. Tack för att du en dag kommer att upprätta vår värld och ge rättvisa till dem som ropar till dig.

Ta hand om alla oroliga och rädda denna dag och ge dem den frid som bara du kan ge Jesus. Ge vishet till världens alla ledare och hjälp dem att sträva efter fred och rättvisa, och visa mig hur jag kan bidra till att sprida din fred till dem jag möter idag. Vi ber om detta i Jesu Kristi namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och från Jesus Kristus, Faderns son, skall vara med oss i sanning och kärlek. (2 Joh v. 3)

Ida Mattsson.

Tisdagens kväll.

Psalm 702 - ”Jag vill ge dig, o Herre, min lovsång”.

Bön

Herre Jesus, jag ber dig, kom till mig och hjälp mig lägga undan allt som tynger och visa mig vad du vill säga. Amen.

Bibeltext – Psaltaren 50

En psalm av Asaf. Gud, Herren Gud, har tagit till orda, han kallar på jorden från öster till väster. Från Sion, det fullkomligt sköna, träder Gud fram i glans. Vår Gud kommer, han skall inte tiga. Framför honom går förtärande eld och kring honom rasar stormen. Han kallar på himlen därovan, kallar på jorden, för att döma sitt folk: Samla inför mig mina trogna som sluter förbund med mig genom offer. Himlen förkunnar hans rättfärdighet. Gud är den som dömer. Hör, mitt folk, jag vill tala, Israel, jag vill varna dig. Jag är Gud, din Gud. På dina offer kan jag inte klaga, dina brännoffer får jag dagligen. Men jag behöver inga tjurar från ditt stall, inga bockar ur dina fållor, ty viltet i skogen är mitt, alla djur bland de väldiga bergen. Jag känner alla fåglar i skyn, alla markens smådjur är mina. Vore jag hungrig sade jag det inte till dig, ty min är världen och allt den rymmer. Skulle jag äta kött av tjurar eller dricka bockars blod? Nej, låt tacksägelsen bli ditt offer åt Gud och infria dina löften till den Högste! Ropa till mig när du är i nöd, jag skall rädda dig, och du skall ära mig. Men till den gudlöse säger Gud: Hur vågar du läsa upp mina bud och nämna mitt förbund, du som hatar all fostran och vänder ryggen åt mina ord? Ser du en tjuv slår du följe med honom, med äktenskapsbrytare ger du dig i lag. Din mun sprider elakt tal, din tunga spinner lögner. Du talar illa om din bror, du smutskastar din moders son. Skulle jag tiga när du handlar så? Tro inte att jag är som du! Nej, jag skall ställa dig till svars och straffa dig. Betänk det, ni som glömmer Gud, annars blir ni mitt rov utan hopp om räddning. Den som offrar tacksägelse ärar mig, den som följer min väg skall erfara Guds hjälp.

Betraktelse

I dagens text så kan vi hitta en uppmaning från Gud till att följa honom. Att följa Guds undervisning som vi fått är något som bygger upp oss och leder oss framåt på lärjungaskapets väg. Det stärker vår relation med

Gud, men det är inte av våra handlingar som relationen ytterst består av. När vi spenderar tid tillsammans med våra nära och kära så stärks våra relationer, men relationerna består inte i sig av att man tillexempelvis går på bio tillsammans. På samma sätt är det när vi följer Jesu exempel och gärningar som vi växer i vårt lärjungaskap och relation till Gud, men detta är inte vad som är kärnan i relationen, utan en konsekvens. Kärnan i relationen är Guds kärlek till människan som Jesus själv uppenbarade helt och fullt för världen när han gav sitt liv för oss. Men likväl så är vår konkreta respons på denna kärlek från Gud något som visar på om vi tar emot detta offer från Gud. Gud ser på djupet i vårt innersta och hans största längtan är att vi ska ta emot hans offer och löften till oss med lovsång och tacksägelse. Det är denna tacksägelse som får rama in kärnan i gudsrelationen och bilda ett centrum för tron hos varje människa. Från detta centrum så utgår sedan det övriga livet och lärjungaskapet till Gud, när vi med våra liv och handlingar följer Guds bud. Innebörden av detta är en innerlig och nära relation med den levande Guden som älskar oss.

Förbön

Herre Jesus, jag lämnar denna dag som varit i dina händer. Tack att du har varit mig nära, även om jag inte har märkt det. Hjälプ mig att ge uttryck för min tacksamhet till dig.

Vi ber nu för alla ensamma och ledsna, kom och ge dem din tröst. Kom till alla som inte har kunnat äta sig mätta denna dag, hjälp dem! Vi ber för din kyrka Jesus, ena oss i dig och hjälp oss att tillsammans verka för en rättvisare värld. I Jesu namn. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från vår herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla. (2 Kor 13:13)

Ida Mattsson.

Onsdagens morgon.

Psalm 544 - ”Min synd, o Gud, mot dina bud”

Bön

”Herre, du min herde i liv och död, stilla mina sinnen och min själ när jag nu närmar mig dig. Möt mig också den här dagen och den här stunden med din närvaro och ditt tilltal. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 51:1-7

För körledaren. En psalm av David när profeten Natan varit hos honom, sedan David varit tillsammans med Batseba. Förbarma dig, Gud, i din nåd, stryk ut mina synder i din stora godhet. Gör mig fri från all min skuld och rena mig från min synd. Jag vet vad jag har brutit, min synd står alltid inför mig. Mot dig, bara mot dig har jag syndat, jag har gjort det som är ont i dina ögon. Du har rätt när du ställer mig till svars, den dom du fäller är rättvis. I skuld är jag född, i synd blev jag till i min moders liv.

Betraktelse

I min församling använder vi den här psalmen som syndabekännelse under fastetiden. Det är inte svårt att se bekännelsemotivet här. Men det som gör den här psalmen så talande är att vi får se vad som verkligen driver fram en syndabekännelse.

Vi kan börja med att titta på rubriken: *En psalm av David när profeten Natan varit hos honom, sedan David varit tillsammans med Batseba.* Detta syftar på Andra Samuelsboken kapitel 11 och 12, när David ser till att Uria, Batsebas make, blir dödad i strid, så att han kan ta Batseba till sin egen hustru. Profeten Natan, som av Gud får reda på vad som hänt, håller en straffpredikan som driver David till att ångra vad han gjort.

För er som läst andakterna i psaltaren ett tag så har ni kanske uppmärksam-

mat att det inte är ovanligt att psalmisterna ställer frågor av olika slag. De undrar vad som händer med världen, varför Gud gör som han gör, varför det går väl för de gudlösa. En sak som utmärker psalm 51 är den totala avsaknaden av frågor. David har inga frågor att ställa till Gud. Han är smärtsamt medveten om vad han gjort och är i desperat behov av Guds nåd.

David börjar ju faktiskt inte med att tala om sin synd, utan om Guds nåd. Trots hans medvetenhet om synden är han också medveten om nåden, därför vågar han vända sig till Gud. Sedan följer tre olika benämningar på synden. Han talar om *min synd*, *min skuld* och *vad jag har brutit*. Precis som någon som är förälskad kommer på en massa olika ord för sin kärlek, så kan den skuldtyngha komma på många ord för sin synd.

Han säger också att synden är mot Gud. Trots detta onda han gjorde mot både Uria och Batseba är hans synd framför allt mot Gud. Vi människor är skapade till Guds avbild, allt vi gör mot andra människor gör vi mot Gud. Avstånd förstärks när David också konstaterar att han är född i synd. Många skulle använda det som en ursäkt för synden, men David säger det för att förstärka avståndet mellan honom och Gud. Dessa insikter kan vara svåra att ta till sig, men de är grunden för en genuin syndabekännelse.

Förbön

Jag fattig, syndig människa bekänner inför dig, helige och rättfärdige Gud, att jag, som är född med synd, på många sätt har brutit mot dig. Jag har inte älskat dig över allting och inte min nästa såsom mig själv. Mot dig och dina bud har jag syndat med tankar, ord och gärningar. Jag är värd att förkastas från ditt ansikte, om du skulle döma mig som mina synder har förtjänat.

Men du, käre himmelske Fader, har lovat, att med mildhet och nåd ta emot alla som vänder sig till dig. Du förlåter dem allt vad de har brutit och försummat och tänker inte mer på deras synder. Detta litar jag på när jag nu ber dig om förlåtelse för min Frälsares Jesu Kristi skull.

Vi ber den här dagen också om din ledning och ditt beskydd. Vi ber om det för hela din värld, för vår del av den, för våra sammanhang, för våra närmaste och för oss själva. Kom du och präglade dem alla, på ett nytt och

djupare sätt än förr. Låt din välsignelse, din frid och din glädje prägla din skapelse mer och på ett djupare sätt än förut, och visa mig hur jag kan vara med i arbetet för detta. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från herren Jesus åt alla. (Upp 22:21)

Måns Norrsén.

Onsdagens kväll.

Psalm 241 - ”Bort med tanken, sorgsna hjärta”

Bön

Käre himmelske Fader, kom till mig och gör mig stilla, så att jag kan ta emot det som du vill ge just nu. Öppna mitt hjärtas öra för dina ljuvliga ord. Undervisa mig om din vägar. *Amen*.

Bibelläsning – Psaltaren 51:8-21

Du som älskar ett uppriktigt hjärta, ge mig vishet i mitt innersta. Rena mig med isop från min synd, tvätta mig vit som snö. Låt mig få höra glädjerp och lovsång, låt den du har krossat få jubla. Vänd bort din blick från mina synder, stryk ut all min skuld. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, ge mig ett nytt och stadigt sinne. Driv inte bort mig från din närhet, ta inte ifrån mig din heliga ande. Låt mig åter glädjas över att du räddar, håll mig uppe, ge mig ett villigt sinne. Jag skall visa syndarna dina vägar, så att de vänder åter till dig. Skydda mig mot blodsdåd, Gud, min räddare. Då skall jag jubla över din trofasthet. Herre, öppna min mun, jag vill sjunga ditt lov. Slaktoffer vill du inte ta emot, och ger jag dig brännoffer försmår du det.

Det offer du begär är ett förkrossat hjärta, en krossad och nedbruten människa förkastar du inte, o Gud. Låt i din godhet allt gå Sion väl, bygg upp Jerusalems murar. Då skall du få njuta rätta offer, brännoffer och heloffer, då skall unga tjurar offras på ditt altare.

Betraktelse

Om de första sju verserna av psalm 51 handlar om insikt om synden, beskriver de resterande verserna böner som bör inkluderas i bekännelsen.

Det första David ber om är vishet. Vishet är inget naturligt drag hos människan, utan något vi får, dels genom våra erfarenheter, dels genom att Gud uppenbarar det för oss. När David fick höra Natans straffpredikan över sin synd kände han sig oerhört träffad. Många människor reagerar precis tvärtom, de slår ifrån sig alla anklagelser. För det krävs vishet och ett uppriktigt hjärta för att förstå sina brister.

När vi har insett våra brister får vi bekänna dem inför Gud och be att han renar oss från dem. David använder en bild han är mycket bekant med när han säger *rena mig med isop från min synd*. När en person som var rituellt oren hade genomgått sin rening, presenterade man sig för prästen som tog en knippe med isop, doppade det i vatten och stänkte på personen för att symbolisera deras rening. Detta ber David att Gud ska göra med honom. Rena honom från syndens påverkan på honom.

Efter att han bett om rening ber han om glädje: *Låt mig få höra glädjerop och lovsång*. Om man förstått synden, och sedan fått den förlåten, följs det av den riktiga responsen, nämligen glädje och lovsång! Detta är inte bara ett känslouttryck, utan något som är djupt rotat i tacksamhet för Guds kärlek och förlåtelse.

David ber också om *ett nytt och stadigt sinne*. Precis som Jesus sa till äktenskapsbryterskan i Johannes kapitel 8 *Gå nu, och synda inte mer*, ber David att han nu efter att ha blivit förlåten åter få vandra efter Guds bud. Vi ska sträva efter att inte falla tillbaka i gamla mönster, utan lämna synden bakom oss och vandra nära Jesus.

Det sista vi kan uppmärksamma, som handlar om att vandra på Guds vägar, är att dela med sig av det här budskapet till andra. David skriver *jag skall visa*

syndarna dina vägar, så att de vänder åter till dig. När vi har tagit emot förlåtelsen ska vi inte hålla det inom oss, utan berätta om detta fantastiska budskap för andra. Att den skuld de känner faktiskt beror på något, på synden, men att Gud i sin godhet förlåter den och kan upprätta oss. Därefter får vi be om vishet för andra, att de får göra samma resa som vi gjort.

Förbön

Gud, var mig nådig i din godhet, tag bort mina synder i din stora barmhärtighet. Det är mot dig jag har syndat och gjort det som är ont i dina ögon. Vänd bort ditt ansikte från mina synder och befria mig från min skuld. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta och gör mig på nytt frimodig och stark. Driv inte bort mig från ditt ansikte och tag inte den helige Ande ifrån mig. Låt mig åter få glädjas över din frälsning och hjälp mig att villigt följa dig.

Vi ber för natten som ligger framför oss. Låt oss då tryggt vila under ditt beskydd och veta att när vi lägger oss för att sova sista gången kommer vi att vakna och stå heliga och fläckfria inför dig. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer. (Upp 1:4)

Måns Norrsén.

Torsdagens morgon.

Psalm 539 - ”Vänd bort din vrede, Gud, som straffet sänder”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 52:1–7

För körledaren. En dikt av David när Doeg från Edom hade berättat för Saul att David tagit in hos Achimelek. Varför skryter du över det onda och förhäver dig mot den fromme? Ständigt tänker du ut fördärv, din tunga är som en vässad kniv, du är full av svek. Du älskar det onda mer än det goda, kommer hellre med lögn än med sanning. Du älskar ord som gör skada och svekfullt tal. Därför skall Gud krossa dig för alltid, gripa dig, slita dig ur ditt tält, rycka dig bort från de levandes land.

Betraktelse

Psalmens överskrift placerar den som framsprungen ur det som berättas i 1 Sam. 21 och 22: David är på flykt undan kung Saul, stannar till hos prästen Achimelek i präststaden Nob/Nov, strax norr om Jerusalem, för att få tag i litet bröd och kanske något vapen. Han blir sedd där av edomiten Doeg, en av Sauls män, som senare berättar detta för kungen. Saul, som vid den här tiden är galet paranoid ser en sammansvärjning i varje buske, skickar Doeg att utplåna Achimelek och hela hans släkt som hämnd för att han hjälpt David. Kungens hämnare fortsätter s.a.s. av bara farten att utplåna allt levande i hela Nob.

När David får höra om detta av den ende överlevande, Eviatar, säger han: ”Det är jag som är orsak till alla dina anhörigas död. Stanna nu hos mig och känn dig trygg” (1 Sam. 22:22 f.) Men i psalmöverskriften verkar det som om skulden läggs på ”våldsmannen/den onde hjälten”, som med sin onda tunga orsakat massakern (vilket pekar på Doeg, ev. tillsammans med sin uppdragsgivare Saul). Det hjälper oss att förstå att bakom den fruktansvärda anklagelse och, ja, förbannelse som den första delen av psalmen uttalar ligger den fruktansvärda massakern av oskyldiga, som Gud inte kan låta ligga ofördömd och ohämnad.

Svåruthärdlig som den är att be, säger oss psalm 52 ändå att, *om* hämnd-tankar alls ska ges uttryck, så ska det göras inför Guds ansikte och överlämnas till Honom som sagt: ”Min är hämnaden, säger Herren”. Det finns också ett legitimt behov av att ge luft åt den mänskliga rättskänslans vrede, legitimt vill säga, om denna rättskänsla är grundad på Guds egen känsla för

rättvisa, hans heliga och barmhärtiga vilja. Det syndiga och onda i världen är ingen bagatell för Gud, och kan därför inte vara det för oss heller – det bör finnas med i våra böner (om vi tar upp våra egna synder först).

Men vi får aldrig glömma att hämndkänslor är starka och svårkontrollerade, inget att ge fritt spelrum och godkännande åt under en täckmantel av bön. Ber vi mot det onda, måste vi i den Barmhärtiges gemenskap också be för de onda.

Förbön

Tack, käre himmelske Fader, för denna nya dag. Tack att du känner både den och mina tankar om, och förhoppningar och rädslor inför den. Hjälp mig den här dagen att vara ditt redskap i kampen mot det onda. Hjälp mig att be och arbeta mot det onda, i din kraft, men hjälp mig också att be för dem som jag helst vill ta hämnd på.

Denna nya dag ber vi dig på nytt om din närvaro överallt i världen. Herre, du som vet att vi behöver dig, hjälp oss så att också vi själva förstår att vi behöver dig. Vi ber om din frid överallt där ofriden och ångesten har makten. Låt ditt ljus bryta fram och din frid breda ut sig i våra hjärtan och i hela din skapelse. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, *Amen*. (2 Pet 3:18).

Bengt Holmberg.

Torsdagens kväll.

Psalm 257 - ”Pris vare Gud! Allena han”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 52:8–11

De rättfärdiga skall se det och bäva, och de skall le och säga: Där är en man som inte gjorde Gud till sitt värn. Han litade på sin rikedom, han sökte skydd i vad han ägde.

Men jag är som ett olivträd, grönskande i Guds hus. Jag litar på Guds godhet nu och för evigt. Jag skall alltid tacka dig för vad du gjort och förkunna ditt namn för dina trogna, ty det är gott.

Betraktelse

I den andra delen av denna psalm riktas uppmärksamheten mot de rättfärdiga och deras reaktioner. Om och när de få se domen fällas och straffet över en missgärning utmätas, stärker det deras förvisning om att Gud den helige regerar, att ondskan inte får sista ordet, att det goda och rätta har en kraft som är större än all mänsklig orättfärdighet och synd. Till slut får och måste alla känna och inse att detta är tillvarons grundstruktur.

Olivträd har täta, sega rotsystem och en enorm förmåga att uthärda torka och torftig näring; de kan bli bortåt tusen år gamla. I Bibeln är oliven en symbol för fruktsamhet (Ps. 128:3, barnen som olivplantor runt bordet), skönhet (Jer. 11:16), och värde (Dom. 9:9, de andra träden vill först göra oliven till kung). I Rom. 11 använder Paulus oliven som en sinnebild för Israel, Guds folk, i vilket alla andra folk (vildolivskott) får ympas in (genom Kristus-dopet) och få del i Guds förbund.

Att vara ett "olivträd" är alltså en bild för att lita på Gud. Det finns skäl att lita på Guds godhet, i stället för på det man själv och andra äger och förmår. Då lever och växer man som människan är tänkt att göra ("som ett grönskande olivträd i Guds hus"), då har man den livgivande förbindelsen intakt med all godhets källa, Gud. Vår förtröstan på Gud, och den upprepade erfarenheten av att Gud är att lita på, ska sedan bära frukt i tacksamhet mot honom. Det goda som sker oss är inte något automatiskt och självklart, något vi har all rätt att kräva av tillvaron. Det är en gåva av kärlek

från honom som har älskat oss till liv, en gåva som hos en vaken människa får sitt naturliga gensvar i daglig tacksägelse och lovsång av Givaren.

Förbön

Tack, käre Herre, för också den här dagen. Tack för din närvaro under den, och för din närvaro just nu. Tack för att du i din kärlek har skapat mig. Hjälp mig att denna kväll, imorgon, och alla dagar leva i tacksägelse och lovsång till dig, du som är alla goda gåvors givare. Hjälp mig att gräva ner mina rötter djupt ner i din kärlek, hjälp mig att växa till, grönska och bära god frukt.

Den här kvällen och inför den här natten ber vi dig på nytt om din närvaro överallt i världen. Herre, du som vet att vi behöver dig, hjälp oss så att också vi själva förstår att vi behöver dig. Vi ber om din frid överallt där ofriden och ångesten har makten. Låt ditt ljus bryta fram och din frid breda ut sig i våra hjärtan och i hela din skapelse. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla. (1 Thess 5:23, 28)

Bengt Holmberg.

Fredagens morgon.

Psalm 565 - ”Gå varsamt, min kristen”

Bön

Gode Gud, du som inte är långt borta från någon enda av oss, förbarma

dig över mig och kom mig nära på ett sådant sätt att jag förstår att du är här. Ge mig stillhet, så att jag kan höra de ord som du har tänkt för mig. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 53:1-6

För körledaren. En dikt av David. Dårarna tänker: "Det finns ingen Gud." De handlar fördärvligt och skändligt, ingen gör det goda. Gud blickar ner från himlen, han ser på människosläktet: Finns det någon som är klok, någon som söker sig till Gud? Men alla har avfallit, alla är fördärvade. Ingen gör det goda, ingen enda. Har de ingenting lärt, dessa ogärningsmän, som lever på mitt folk, äter det som bröd och aldrig åkallar Gud? Så drabbas de av skräck - en oväntad skräck - ty Gud strör omkring de gudlösas ben. De står där med skam, ty Gud förkastar dem.

Betraktelse

Vi har nu kommit en så bra bit på vår psaltarvandring (över en tredjedel, eftersom vi efter idag kommer att ha läst 53 av Psaltarens totalt 150 psalmer), att vi ska göra en paus. Efter de båda kommande helgdagarna (både lördagen, *Alla helgons dag*, och söndagen, *Alla sjölärs dag*, är ju dagar med särskilda texter som vi ska stanna upp inför på respektive dag), ska vi istället ta oss an Romarbrevet. Så idag får vi för sista gången på ett tag läsa en psaltarpsalm.

I de verser vi läser denna morgon (alla i psalm 53 utom dess sista) får vi beskrivningar av tillvaron som jag tror att också vi idag kan känna igen oss i. Föreställningen att det inte skulle finnas någon Gud, som är så utbredd i vår tid och i vår del av världen, är inte på något sätt ny. David beskriver hur *dårarna tänker: "det finns ingen Gud."*

Därefter beskrivs vad som tycks vara följderna av denna gudsfrånvaro: människor handlar *fördärvligt och skändligt, ingen gör det goda*. I de sammanhang där Gud inte får vara med, har ondskan desto lättare att breda ut sig. En människa som har en gudstro är inte per definition en godare eller mera generös människa än den som inte har det – tyvärr finns det allt för många sorgliga exempel på det motsatta.

En kristen tro är ingen moralisk garant – David skriver ju faktiskt: *alla har avfallit, alla är fördärvade*. Alla människor gör det onda, kristna likaväl

som icke-kristna. På så sätt att det onda som vi människor gör, vår synd, alltid är ett slags avfall bort ifrån kärleken till och respekten för Gud och hans bud, så stämmer dessa ord verkligen för *alla* människor. Att *anfälla* betyder i den meningen inte bara att *inte tro*, det betyder också detta som alla kristna också dagligen gör: vi vandrar bort från Gud genom tankar, ord och gärningar, helt enkelt: vi syndar.

Den stora skillnaden ligger i att Gud är kärleksfull och förlåtande. Den förkastelse som Psalmen talar om för de gudlösa, gäller på intet sätt den som söker sig till Gud, som längtar efter honom och efter det som han har att ge. Hans nåd gäller alla som vill ta emot den, varje dag, också den här dagen.

Förbön

Tack, käre himmelske Fader, för den natt som gått och för den dag som nu kommer. Hjälp mig den här dagen att bättre se och djupare förstå att jag är helt beroende av din nåd. Hjälp mig att se klart på mig själv, och hjälp mig att se på mina medmänniskor med din blick.

Vi ber idag om din närvaro och ditt ingripande i allt det som nu sker i världen. Herre, hjälp din kyrka och ditt folk att jubla och vara glada över dig, men att inte titta bort när vi ser nöden i världen. Låt din kyrka över hela jorden få vara mänsklighetens ljus, som lyser starkt i denna världens mörker. Välsigna och bevara oss, idag och alla dagar. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Må vår herre Jesus Kristus själv och Gud, vår fader, som älskar oss och i sin nåd har gett oss evig tröst och säkert hopp, uppmuntra och styrka er till allt gott i gärning och ord. (2 Thess 2:16-17)

Fredagens kväll.

Psalm 302 - ”Min framtidsdag är ljus och lång”

Bön

Käre far, jag ber dig om stillhet och ro. Tack att jag får vara i din närhet, att jag får vila i din famn. Tack också att du har något att säga mig just i den här stunden. Hjälp mig nu att lyssna till det. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 53:7

O att det från Sion kom räddning för Israel! När Gud vänder sitt folks öde, då skall Jakob glädja sig, Israel jubla!

Betraktelse

Som det påpekades i andakten i morse, har vi nu kommit så långt på vår psaltarvandring (över en tredjedel, eftersom vi efter idag kommer att ha läst 53 av Psaltarens totalt 150 psalmer), att det har blivit dags att ta en paus. Efter helgen med dess särskilda textläsningar (imorgon lördag är det ju *Alla helgons dag* och på söndag är det *Alla själars dag*), ska vi istället ta oss an Romarbrevet. Så denna kväll får vi för sista gången på ett tag läsa ifrån en psaltarpsalm, och vi läser faktiskt bara en enda vers.

Men den vers vi läser, passar mycket bra som ett slags avrundning av vår psaltarvandring så här långt, då den tar upp några teman som inte bara är vanligt förekommande i psaltarens psalmer, utan som också är centrala i den kristna tron.

Ett sådant tema är att Gud är en Gud som griper in och räddar, och att detta är något som hans folk längtar efter och får ropa efter. I denna kvälls psalmvers är det räddning för hans folk Israel som omtalas, alltså Guds särskilda förbundsfolks räddning, men genom Kristus och tron på honom får också du och jag räkna oss dit – vi är grenar som ympats in på trädet Israel (Läs gärna mer om detta i Rom 11).

Gud griper in och räddar, han *vänder sitt folks öde*, som vi läser ovan. Underförstått: Gud vänder sitt folks öde *till det bättre*. Inte alltid alldeles då vi ropar om det, och inte alltid på det sätt som vi vill eller tror är bäst, men i det stora perspektivet alltid, i Guds tid och efter hans plan. Kristen tro handlar inte om

att alltid få som man vill, utan om att leva efter till exempel de ord som Maria sa till ängeln Gabriel när hon fått veta att hon skulle föda Guds son: ”Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt” (Luk 1:38).

Att leva i trons relation med Gud behöver ju (tyvärr?) inte att Gud är med så att ingenting händer, utan att Gud är med, vad som än händer. Det är ur (bland annat) den förvissningen som trons glädje kommer, som skymtar fram allra sist i versen: *då skall Jakob glädja sig, Israel jubla!* Också den här dagen finns det anledningar till sådant!

Förbön

Tack, käre Herre, för den dag som gått och för den kväll som nu är här. Kom och var mig nära med din nåd och din frid, med ditt beskydd och din välsignelse. Tack att det också denna dag och kväll finns anledning till glädje och jubel – för att du är den du är, och för att du är med, vad som än händer.

Denna kväll ber vi dig, Gud, vaka över dem som vakar eller gråter den här natten, och låt dina änglar hålla vakt över dem som sover. Kom med helande till de sjuka, med tröst till de lidande, med vila till de trötta. Låt vår sista tanke innan vi somnar få vara på dig och din kärlek, och låt vår första tanke när vi vaknar imorgon vara detsamma. Allt vi har, och allt vi bär, överlämnar vi i dina goda och starka armar. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre. (2 Tim 1:2)

Lördagens morgon.

Alla helgons dag.

Psalm 171 - ”För alla helgon, som i kamp för tron”

Bön

Käre himmelske Fader, det är gott att få lita på att du hör oss när vi kommer till dig i bön. Nu ber jag om den stillhet som är av dig, så att jag förstår att du också är här just nu. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning - Matteusevangeliet 5:13-16

Jesus sade: ”Ni är jordens salt. Men om saltet mister sin kraft, hur skall man få det salt igen? Det duger inte till annat än att kastas bort och trampas av människorna. Ni är världens ljus. En stad uppe på ett berg kan inte döljas, och när man tänder en lampa sätter man den inte under sädsmåttet utan på hållaren, så att den lyser för alla i huset. På samma sätt skall ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er fader i himlen.”

Betraktelse

Egentligen handlar Allhelgonahelgen om *liv*, båda helgdagarna, fastän många uppfattar det som en helg om död. Allhelgonahelgen handlar om Livet med Jesus! Alla helgons dag handlar om att leva vårt liv på jorden så, att vi liknar Jesus mer och mer. Söndagen efter Alla helgons dag, Alla själars dag, handlar om vårt hopp att efter död och uppståndelse få leva med Jesus i evigheten.

Ibland missförstår vi vad det innebär att vara helig, när vi talar om helgonen. Vi tror att helgon är sådana som är jättesnälla och jättefelfria. Och då gäller det ju inte mig ...? Eller dig ...? Eller ...? Är du och jag helgon?

Det man ska akta sig för är att vara skenhelig, ”låtsas-helig”. Det är när man *verkar* väldigt from och gudaktig men det är bara yta, kosmetika. Paulus varnar Timoteus för människor som ”har ett sken av gudsfruktan men inte vill veta av dess kraft”.

Helig blir en människa i ljuset av Jesus. Det är han som gör oss heliga. När vi får del av det heliga dopet infogas vi i ”en, helig allmänlig kyrka” och

när vi lever av den heliga nattvarden och tar till oss Guds heliga ord så som vi har fått det i Bibeln - då gör han oss heliga, han helgar oss, avskiljer oss, för vad han har tänkt för oss. Han har goda avsikter för oss: att vi ska vara hans och tillhöra honom och han vill att det ska märkas. Det ska märkas vems vi är, att vi är hans. Det är därför han talar om att vi är ljus och salt. Ljus och salt märks och påverkar sin omgivning.

Att formas mer och mer till likhet med Jesus är det som man med kyrkans språk kallar för "helgelsen". Guds händer är som krukmakarens, som tar tag i den lerklump som är jag och så formar han vänligt men bestämt ett vackert och ändamålsenligt kärl av mig och mitt liv, så som *han* vill ha det.

Himmelens krukmakare har ingen industriell masstillverkning, så att alla kärl blir exakt lika. Han arbetar alltid med en och en, individuellt, och så blir vi mer och mer lika Jesus, fast var och en på sitt sätt. All jämförelse med varandra inbördes är förbjuden! Alla ska bli mer och mer lika Jesus, till dess att vi får se honom sådan han är. Johannes skriver: "Vi vet, att när han uppenbarar sig, kommer vi att bli lika honom, för då får vi se honom sådan han är."

Många människor vill "förverkliga sig själva". Men det är faktiskt Jesus som förverkligar oss! Han förverkligar sig själv i oss. Han gör oss till dem vi är ämnade att vara. Mycket ojämnheter måste kanske krukmakarhänderna hantera i våra liv, men till slut får vi stå där som bruden inför sin långtande brudgum, i det skinande vita linnetyget utan fläck eller skrynkla, och bära nådens och barmhärtighetens krona, heliga och saliga!

Förbön

Käre Fader i himmelen, tack för att du har gjort mig helig genom dopet och för att jag får vara ditt trygga barn. Hjälp mig, genom din Ande, att också leva heligt och att vara det ljus och det salt i världen som du har tänkt. Hjälp mig att leva så att andra ser vems jag är och prisar dig.

Käre Far, vi ber dig den här dagen för alla dem som längtar efter frid. Tack att du ger den frid som ingen annan och inget annat kan. Låt mig idag få vara ett vittne om den friden, den här dagen, i den här världen.

Låt mig få bära din frid in i ofridens alla sammanhang. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid åt er i rikaste mått. (1 Pet 1:2b)

Lördagens kväll.

Psalm 170 - "Den stora vita skaran där"

Bön

Låt oss be med psalmens ord: "Jag lyfter ögat mot himmelen, och knäpper hop mina händer. Du käre Gud, som är barnens vän, till dig min tanke jag vänder." *Amen*. (Sv. Ps. 210:1)

Bibelläsning - Uppenbarelseboken 7:9-17

Sedan såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folk och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och Lammet klädda i vita kläder med palmkvistar i sina händer. Och de ropade med hög röst: »Frälsningen finns hos vår Gud, som sitter på tronen, och hos Lammet.« Alla änglarna stod kring tronen och kring de äldste och de fyra varelserna. Och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud och sade: »Amen. Lovsången och härligheten, visheten och tacksägelsen, äran och makten och kraften tillhör vår Gud i evigheters evighet, amen.« Och en av de äldste sade till mig: »Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de och varifrån kommer de?« Jag svarade: »Du vet det, herre.« Han sade till mig: »Det är de som kommer ur det stora lidandet. De har tvättat sina kläder rena och gjort dem vita i Lammets blod. Därför står de inför Guds tron,

och de tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen skall slå upp sitt tält över dem. De skall inte längre hungra och inte längre törsta, varken solen eller någon annan hetta skall träffa dem. Ty Lammet som står mitt för tronen skall vara deras herde och leda dem fram till livets vattenkällor, och Gud skall torka alla tårar från deras ögon.«

Betraktelse

Johannes ger oss ett så annorlunda perspektiv i kväll. Han skådar in i den himmelska gudstjänsten. Fokus ligger på tillbedjan av Herren Gud, han som sitter på tronen. Människor och änglar är förenade i denna tillbedjan. De 24 äldste får oss att tänka på Israels 12 stammar och på de 12 apostlarna och de vittnar om Herrens trofasthet mot sitt förbund, sitt testamente, både det vi kallar det gamla testamentet och det vi kallar det nya testamentet. Från innan han sade ”Varde ljus!” till dess att han säger: ”Se, jag gör allting nytt!” är hans vilja och avsikt oförändrad. Han genomför sin frälsningsplan och genom sitt folk, sin kyrka, gör han den planen känd för alla folk.

Och nu står de där! En skara som ingen kunde räkna. De beskrivs med fyra kategorier: folk, stammar, länder, språk. Talet fyra är jordens tal i den bibliska matematiken. Vi talar ju ibland om jordens ”fyra hörn”, de fyra väderstrecken. Från hela jorden kommer denna skara och det finns plats för alla - ingen 50- eller 300-begränsning här! Och de är högljudda i sin tillbedjan. Sådant hör vi ibland när det är viktiga matcher på någon stor arena. Då är man ju inte diskret, för då spelar ju världens bästa lag. Och det ska alla höra. Om nu redan ett sådant sammanhang kan få strupar att öppna upp för 2 x 45 min - hur mycket mer ska det då inte bli i en evighet inför Guds tron?

Tillbedjan är sju-faldig. Talet sju är fullkomlighetens tal i Bibelmatematiken: 3 (Guds tal) + 4 (jordens tal) = 7, fullheten av jord och himmel. Den sju-faldiga tillbedjan handlar om vad som tillhör Herren: lovsången och härligheten, visheten och tacksägelsen, äran och makten och kraften. Tillbedjan inleds och avslutas med Amen. Det är hebreiska och innebär att ”nu kommer något viktigt” eller - på slutet - ”detta instämmer jag i” (en ”gilla-tumme”). Så börjar också Jesus ofta sin förkunnelse: Amen, amen - jag säger er ...

Vilka är dessa oräkneliga som tillber?

De är vitklädda. Precis som när vi döptes. Det är "Jesus-kläderna" som skyler mig, det vita linnetyget, som jag skrev om i morse. Många vill, när de talar om sina önskemål inför sin begravning, vara klädda i vitt, för det enda jag har att komma med inför Gud är vad Jesus har gjort för mig och det är det som den vita dräkten står för.

Kläderna har behållit sin vithet genom att hållas rena och vita i Lammets blod. Det är genom förlåtelsen. "Om än era synder är blodröda, så kan de bli vita som snö", läser vi hos profeten Jesaja. Jesu död på korset ger mig en plats i den oräkneliga, vitklädda skaran. Kanske jämte den botfärdige rövaren på Golgata? Kanske jämte Moder Teresa? Ingen har mer att komma med än vad Jesus har gjort för oss.

De kommer ur ett lidande, det stora lidandet. Lidanden drabbar alla, eftersom världen är märkt av synd och död och ofullkomlighet. Men för dem som tror på Jesus och vill följa honom finns ett lidande för trons skull. Det har alltid funnits martyrer, från kyrkans första tid. Det finns de som får sätta livet till eftersom de tror på Jesus. Men det kan också vara de som får en gliring vid fikabordet på jobbet, de som hånas i skolklassen, de som i sin egen familj föraktas därför att de är "religiösa", alla som har velat leva heligt i gemenskap med Den Helige och som kanske minst av allt tyckt att man själv har varit det minsta helgonlik.

Men nu är det lidandet över, nu har det bytts i ära och härlighet. Herren omsluter dem med sin närvaro och ingen brist begränsar deras liv längre, ingen hunger, ingen törst, ingen skoningslös hetta, vare sig bokstavligt eller i överförd bemärkelse. Nu är den gode herden i sitt esse och leder på rätta vägar, till vatten som svalkar och ger ro. Och tårarna blir bara ett minne - om ens det! De torkas bort av en sårmärkt hand och det som förorsakade tårarna är - borta.

Härliga, heliga, saliga hopp! Det är ditt och mitt hopp! Stärk dig i det hoppet i den jordiska helgedomen i morgon, så blir du redo för den himmelska gudstjänsten, när den dagen är inne.

Förbön

Tack, käre Fader, för att jag får räknas in i skaran av de heliga och saliga. Tack för den vita dopdräkten som du har klätt mig i. Tack för att jag har en plats i den stora skara och för att du vet att just jag är där.

Den här kvällen ber jag dig: Vaka över mig, käre Fader, när jag sover. Tack för att all min tid, dag och natt, är i dina händer. Jag lämnar min kropp, själ och ande i tryggheten hos dig. Tack för hoppet om en ny söndag. Tack för hoppet om uppståndelsen. Kom med ditt förbarmande över hela din värld och över alla dina barn. Var hos dom, käre Herre, som ropar, dem som sargar sig själv, kom till de förtvivlade och uppgivna. Möt oss, käre Herre, du som vet vad och är den som vi behöver. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Barmhärtighet, frid och kärlek åt er i allt rikare mått. (Jud v. 2)

Göran Simonsson.

Söndagens morgon.

Kära läsare!

Denna morgon publiceras det sista inlägget på obestämd tid här på "Dagligt bröd." Vissa av er som läser detta har varit med mer eller mindre sedan starten, den 23 Mars i år, andra läsare har kommit till senare. Att under de gångna sju månaderna två gånger om dagen ha lagt upp andakter för er läsare att ta del av har varit mycket stimulerande syssla, och de hälsningar och glada tillrop jag fått har varit mycket uppmuntrande och stärkande. Att ha fått göra detta under den speciella tid vi just nu lever i har varit en stor nåd – och dessutom mycket roligt!

Jag har också glatts åt goda och trofasta medarbetare som lagt ner mycket både tid och omsorg med att sammanställa andakter. Trots all god hjälp från mina skribenter har detta arbete – som jag gjort på min fritid - tagit mycket tid och kraft i anspråk. Men det har också varit mycket givande!

Trots att Corona-pandemin inte på något sätt är över, avslutas nu detta Corona-initiativ, eftersom krafterna tryter. Planen var att vi imorgon skulle starta vår vandring genom Romarbrevet – men det får bli en annan gång. Men läs gärna romarbrevet på egen hand – för också däri vill Herren tala till dig.

Jag vet att åtminstone några av er läsare genom "Dagligt bröd" fått en förbättrad och fördjupad rutin i ert andaktsliv. Detta glädjer mig oerhört mycket, och jag vädjar till er att hålla kvar vid de goda rutinerna. Inte för min skull – utan för er egen och för Guds rikes skull. Det finns massvis av bra andaktsböcker och bibelläsningssplaner att använda sig av. Skicka mig ett mail på dagligtbrod@gmail.com så delar jag gärna något tips.

Ett stort tack ska riktas först och främst till Bengt Holmberg, Måns Norrsén, Göran Simonsson och Ida Mattsson för allt ert arbete med detta projekt. Och ett stort tack ska också riktas till alla er som läst och sänt glada tillrop.

Den sista andakten här på "Dagligt Bröd" är en återpublicering av den allra första andakten som publicerades här. Jag tycker att orden från Hebréerbrevet som vi nu alltså återvänder till passar utmärkt också som en avslutning – för det är ord att hålla fast vid och återkomma till alla dagar. Också den här dagen.

Allt gott och Guds rika välsignelse till dig som läser detta.

Fredrik Borglin

redaktör, Dagligt bröd.

Psalm 249 - "Blott en dag, ett ögonblick i sänder"

Bön

Herre, gör mig stilla, stilla inför dig. Samla mina tankar, du som känner mig. Herre, all min oro, lämnar jag åt dig, låt din Ande fylla, tomheten i mig. Amen.

Bibelläsning - Hebréerbrevet 10:23-24

"Låt oss orubbligt fortsätta att bekänna vårt hopp, ty han som gav oss löftena är trofast. Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar."

Betraktelse

För varje dag, för varje tid och för varje människa finns och behövs det särskilda påminnelser som det är gott att få höra. För den tid som nu är, och för den som vill leva i Guds närhet, tror jag att dessa två versar från Hebréerbrevet 10 kan vara en sådan god påminnelse.

I den tid som nu är behöver vi påminna oss om att orubbligt fortsätta att bekänna vårt hopp, bekänna honom som är vårt hopp - för vår egen skull, för våra sammanhangs skull och för Guds rikes skull. Och vi ska göra det, eftersom han som gav oss löftena är trofast. Guds löften till den mänsklig-het han älskar, och Jesu löfte till varje människa om att den som kommer till mig skall jag inte visa bort (Joh 6:37) gäller också i den här tiden och just den här dagen. Eftersom han som har gett oss löftena är trofast.

En liten arbetsbeskrivning, för att detta fasthållande vid hoppet inte bara ska förbli inom oss, utan också kunna ta sig uttryck runt omkring oss, kommer i dagens andra vers: Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar. Fasthållandet vid honom som är vårt hopp kan få ett utlopp i hur vi förhåller oss till och bemöter människor runt omkring oss, kända så väl som okända.

Gud vill idag sända oss påminnelser om sin kärlek och trofasthet, men kan också komma att sända människor i vår väg som vi särskilt behöver ge akt på och uppmuntra. Gud vill idag påminna människor om sin kärlek och trofasthet, och ibland kallar han dig och mig att vara ombud för just detta.

Förbön

Käre Herre, käre himmelske Fader, du som ser mig helt igenom och känner till allt det som är jag: Jag tackar dig att du också den här dagen vill hjälpa mig att orubbligt hålla fast vid det hopp jag har i dig. Jag ber dig: låt mig idag få vara ett vittne om din trofasthet och kärlek för människor jag möter.

Herre, kom idag till de sjuka med helande, till de oroliga och förtvivlade med frid, till de försvagade med kraft. Kom också till de vårdande, ge dem vishet, skicklighet och kraft till fördjupad omsorg. Förbarma dig över hela din värld, över vårt land, och över mig. Bevara mig idag, så att jag genom mina tankar, ord och gärningar förblir i din närhet.

Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet. Amen.

Välsignelse

Nåd från vår Herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla. (2 Kor 13:13)

Med önskan och förhoppning om Guds frid och
välsignelse över dig i ditt andaktsliv.

Fredrik Borglin, 2020. Allt material får kopieras och användas helt fritt.

Bibelutdragen hämtade ur Bibel 2000, <http://www.bibeln.se>